

Vec C-580/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

21. september 2023

Vnútroštátny súd:

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

20. september 2023

Žalobcovia:

Mio AB

Mio e-handel AB

Mio Försäljning AB

Žalovaný:

Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag

Predmet konania v konaní pred vnútroštátnym súdom

Porušenie autorských práv

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Návrh podľa článku 267 ZFEÚ týkajúci sa výkladu článkov 2 až 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti

Prejudiciálne otázky

1. Ako sa má pri posudzovaní, či si predmet úžitkového umenia zaslúži ďalekosiahlu ochranu autorským právom ako dielo v zmysle článkov 2 až 4 smernice 2001/29/ES, vykonať skúmanie – a ktoré faktory sa musia alebo by sa mali zohľadniť – v otázke, či predmet úžitkového umenia odráža osobnosť autora tým, že vyjadruje jeho slobodné a tvorivé rozhodnutia? V tomto ohľade ide najmä o to, či sa skúmanie originality má zamerať na faktory súvisiace s tvorivým procesom a vysvetlenie autora o skutočných rozhodnutiach, ktoré urobil pri tvorbe predmetu ochrany, alebo na faktory týkajúce sa samotného predmetu ochrany a konečného výsledku tvorivého procesu a na to, či samotný predmet ochrany vyjadruje umelecký dojem.

2. Aký význam majú pre odpoveď na prvú otázku a otázku, či predmet úžitkového umenia odráža osobnosť autora tým, že vyjadruje jeho slobodnú a tvorivú voľbu, skutočnosti, že

a) predmet pozostáva z prvkov, ktoré sa nachádzajú vo všeobecných dizajnoch?

b) predmet vychádza zo skoršieho známeho dizajnu alebo z prebiehajúceho trendu dizajnu a predstavuje jeho variáciu?

c) rovnaký alebo podobný predmet bol vytvorený pred vytvorením tohto predmetu alebo – nezávisle a bez toho, aby bolo známe, či predmet úžitkového umenia, pre ktorý sa požaduje ochrana ako diela – po vytvorení predmetného predmetu ochrany?

3. Ako by sa mala posudzovať podobnosť – a aká podobnosť sa vyžaduje – pri skúmaní, či údajne porušujúci predmet úžitkového umenia spadá do rozsahu ochrany diela a porušuje výlučné právo k dielu, ktoré musí byť podľa článkov 2 až 4 smernice 2001/29/ES priznané autorovi? V tejto súvislosti je otázkou najmä to, či sa má preskúmanie zamerať na to, či je dielo rozpoznateľné v údajne

porušujúcom predmete ochrany, alebo na to, či údajne porušujúci predmet ochrany vytvára rovnaký celkový dojem ako dielo, prípadne na čo iné sa má preskúmanie zamerať.

4. Aký má význam pre odpoveď na tretiu otázku a otázku, či údajne porušujúci predmet úžitkového umenia spadá do rozsahu ochrany diela a porušuje výlučné právo k dielu,

- a) stupeň originality diela pre rozsah ochrany diela?
- b) skutočnosť, že dielo a predmet úžitkového umenia, ktorý údajne porušuje autorské práva, pozostávajú z prvkov, ktoré sa nachádzajú vo všeobecných dizajnoch, alebo vychádzajú zo skoršieho známeho dizajnu alebo z prebiehajúceho trendu dizajnu a predstavuje jeho variáciu?
- c) skutočnosť, že pred vytvorením diela alebo – nezávisle a bez znalosti diela – po vytvorení diela bol vytvorený iný rovnaký alebo podobný predmet ochrany?

Citované ustanovenia práva EÚ

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení určitých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, články 2 až 4

Citované ustanovenia vnútroštátneho práva

Lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk (zákon 1960:729 o autorskom práve v oblasti literárnych a umeleckých diel)

Podľa § 1 osoba, ktorá vytvorila literárne alebo umelecké dielo, má k tomuto dielu autorské právo bez ohľadu na to, či ide o

1. fiktívne alebo opisné zobrazenie v písomnej alebo hovorenej forme,
2. počítačový program,
3. hudobné alebo inscenované dielo,
4. kinematografické dielo,
5. fotografické dielo alebo akékoľvek iné dielo vizuálneho umenia,
6. dielo architektúry alebo úžitkového umenia, alebo
7. dielo, ktoré bolo vyjadrené akýmkoľvek iným spôsobom.

Podľa § 2 autorské právo zahŕňa, s určitými obmedzeniami, výlučné právo nakladať s dielom vytváraním jeho rozmnožením a jeho sprístupnením verejnosti

v jeho pôvodnej alebo zmenenej podobe, v preklade alebo úprave, v inej literárnej podobe alebo umeleckej forme alebo inou technikou. Vyhотовovanie rozmnoženín zahŕňa akékoľvek priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé vyhotovenie diela akýmkoľvek spôsobom a v akejkoľvek forme, vcelku alebo čiastočne. Dielo je sprístupnené verejnosti okrem iného vtedy, keď je dielo prenášané verejnosti alebo keď sú rozmnoženiny diela ponúkané na predaj, prenájom alebo požičiavanie alebo inak distribuované verejnosti.

Podľa § 53 písm. b) môže súd pod hrozbou sankcie zakázať, aby osoba, ktorá prijme opatrenie porušujúce autorské práva, alebo sa na ňom zúčastní, aby v tomto opatrení pokračovala.

Stručné zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Účastníkmi konania sú Galleri Mikael & Thomas Asplund Aktiebolag (ďalej len „Asplund“) na jednej strane a Mio AB, Mio e-handel AB a Mio Försäljning AB (ďalej spoločne len „Mio“) na strane druhej. Asplund vyrába a navrhuje rôzne interiérové dekorácie a nábytkové predmety. Mio sa zaoberá maloobchodom v sektore nábytku a bytových dekorácií.
- 2 Sortiment spoločnosti Asplund zahŕňa jedálenské stoly zo série nábytku Palais Royal (ďalej len „stoly Palais“), ktorých obrázok je uvedený nižšie.

- 3 Sortiment spoločnosti Mio zahŕňa jedálenské stoly zo série nábytku Cord (ďalej len „stoly Cord“).
- 4 V októbri 2021 podala Asplund žalobu na Patent-och marknadsdomstolen (patentový a obchodný súd) proti spoločnosti Mio za porušenie autorských práv.

V tomto prípade Asplund okrem iného tvrdila, že patentový a obchodný súd by mal spoločnosti Mio pod hrozbou sankcie zakázať vyrábať, uvádzať na trh alebo predávať stoly Cord. Mio napadla žalobu, ktorú podal Asplund.

- 5 Patent-och marknadsdomstolen vyhovel žalobe podanej spoločnosťou Asplund. Rozhodol, že stoly Palais sú chránené autorským právom ako dielo úžitkového umenia a že stoly Cord spoločnosti Mio porušujú ochranu autorských práv stolov Palais.
- 6 Mio podala odvolanie proti rozsudku patentového a obchodného súdu a požadovala, aby Patent-och marknadsöverdomstolen (odvolací súd pre duševné vlastníctvo) zamietol žalobu podanú spoločnosťou Alspund. V konaní pred Patent-och marknadsöverdomstolen vznikli otázky týkajúce sa výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorského práva a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Asplund v podstate tvrdila nasledovné. Stoly Palais sú dielami úžitkového umenia a sú chránené autorským právom ako diela. Stoly Cord spoločnosti Mio vykazujú veľkú podobnosť so stolmi Palais a spadajú do rozsahu ochrany poskytovanej stolom Palais. Tým, že Mio vyrobila kópie stolov Cord a sprístupnila ich verejnosti, teda porušila autorské právo spoločnosti Asplund na stoly Palais.
- 8 Mio v podstate tvrdila nasledovné. Stoly Palais nie sú chránené autorským právom. Stolom chýba dostatočná originalita, aby mohli požívať autorskoprávnu ochranu. Dizajn stolov Palais je do značnej miery pripísaný funkčným a výrobným technickým aspektom. Stoly Palais sú založené na jednoduchých variáciách bežných dizajnov a postrádajú originalitu. Ak by sa stoly Palais považovali za spôsobilé na autorskoprávnu ochranu, rozsah ochrany je v každom prípade obmedzený a veľmi úzky vzhľadom na obmedzený stupeň originality. Rozdiely medzi stolmi sú dostatočné na to, aby sa na stoly Cord nevzťahovala žiadna ochrana poskytovaná stolom Palais. V každom prípade stoly Cord nie sú napodobeninami stolov Palais. Stoly Cord boli vyrobené nezávisle spoločnosťou Mio, ktorá sa inšpirovala svojimi vlastnými predchádzajúcimi návrhmi a medzinárodným trendom oblých tvarov a drevených tyčí alebo tyčí z iných materiálov.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Otázka, či predmet úžitkového umenia má požadovanú originalitu, aby si zaslúžil ochranu ako dielo

- 9 Prípád sa týka predmetu úžitkového umenia vo forme stolov. Ústrednou otázkou vo veci je, či stoly Palais, ako predmety úžitkového umenia, požívajú autorské

právo ako umelecké diela. Otázku, či sa má stolom poskytnúť ochrana ako dielam v zmysle smernice 2001/29/ES, je potrebné posúdiť na základe hodnotiacich kritérií, ktoré Súdny dvor stanovil vo svojej judikatúre (pozri rozsudok z 12. septembra 2019, *Cofemel*, C-683/17, EU:C:2019:721, body 29 až 31 a 50, a rozsudok z 11. júna 2020, *Brompton Bicycle*, C-833/18, EU:C:2020:461, body 23 až 26 a 37).

- 10 Podľa Patent-och marknadsöverdomstolen však nie je jasné, ako by sa mali vykladať a uplatňovať rozhodnutia Súdneho dvora týkajúce sa originality diela – že predmet vyjadruje slobodnú a tvorivú voľbu autora. Presnejšie povedané, ešte stále nie je s určitosťou jasné, ako by sa malo konkrétne posúdenie vykonávať – a ktoré faktory sa musia alebo by sa mali brať do úvahy – v otázke, či predmet úžitkového umenia odráža osobnosť autora tým, že dáva výraz jeho slobodnej a tvorivej voľbe.
- 11 Jeden z výkladov by na jednej strane mohol byť taký, že stačí, aby autor mal priestor a skutočne urobil rôzne druhy rozhodnutí pri tvorbe predmetu, aby tieto rozhodnutia neboli diktované technickými úvahami, pravidlami alebo obmedzeniami a aby sa tieto rozhodnutia nejakým spôsobom odrazili a vyjadrili v predmete. Takýto široký výklad by teda v praxi znamenal, že východiskom posudzovania je samotný tvorivý proces a rozhodnutia, ktoré autor v tomto procese urobil. Znamenalo by to tiež, že v zásade by sa za slobodné a tvorivé považovali všetky rozhodnutia autora v tvorivom procese, ktoré nie sú diktované technickými hľadiskami, pravidlami alebo obmedzeniami.
- 12 Takýto výklad založený na skutočných rozhodnutiach, ktoré autor urobil pri vytváraní námetu, by mohla znamenať, že súdne skúmanie originality sa zameriava na tvorivý proces a že autor v tomto procese urobil rozhodnutia, a nie to, či samotný predmet – alebo konečný výsledok tvorivého procesu – v skutočnosti dáva výraz umeleckému úsiliu. Otázka, či predmet vykazuje dostatočnú originalitu, by sa tak stala skôr dôkaznou ako právnou záležitosťou.
- 13 Ak by sa výklad požiadavky originality obmedzil týmto spôsobom, pravdepodobne by to znamenalo, že by sa kládli relatívne nízke požiadavky na tvorivé a slobodné rozhodnutia, ktoré musí autor urobiť a ktoré musí vyjadriť predmet úžitkového umenia. To by mohlo viesť k tomu, že by sa autorskoprávna ochrana poskytovala aj predmetom, ktoré by si nezaslúžili klasifikáciu ako diela. Okrem toho by to mohlo viesť k tomu, že jednoduché predmety ochrany, ktoré neboli vytvorené s umeleckým zámerom – alebo v každom prípade nemajú individuálny umelecký charakter – by boli chránené ako diela.
- 14 Ak by pomerne jednoduchý predmet, ktorý môže mať v mnohých prípadoch ešte stále vysokú obchodnú hodnotu, získal veľkorysú ochranu, ktorú ponúka autorské právo, hrozilo by riziko negatívnych dôsledkov pre hospodársku súťaž a inovácie. Nízka požiadavka na originalitu by tiež znamenala riziko zníženia dodržiavania autorských práv ako takých.

- 15 Ďalším dôsledkom nízkej požiadavky na originalitu predmetov úžitkového umenia je, že by hrozilo oslabenie dôležitosti menej veľkorysej ochrany pre dizajny. V tomto ohľade si možno položiť otázku, ako by nízka požiadavka originality pre predmety úžitkového umenia súvisela s požiadavkou individuálneho charakteru, ktorá sa vyžaduje na získanie ochrany pre dizajny. Hoci autorské právo a právo dizajnov majú odlišné ciele, nezdá sa byť rozumným a žiaducim usporiadaním, aby dizajn bol oprávnený na autorskoprávnu ochranu ako dielo, ak nie je dostatočne individuálny na to, aby získal ochranu ako dizajn. Ako rozhodol Súdny dvor, hoci ochrana dizajnov a ochrana podľa autorského práva môžu byť podľa práva Únie poskytnuté kumulatívne tomu istému predmetu, táto kumulácia je možná len v určitých situáciách (pozri rozsudok vo veci Cofemel, bod 52). Príliš nízka požiadavka na originalitu by však namiesto toho mohla viesť k tomu, že predmety úžitkového umenia by mohli vo väčšine prípadov získať dvojité ochrany. Za takýchto okolností môže byť otázne, akú funkciu by mala ochrana dizajnu v rámci práva EÚ plniť.
- 16 Iný výklad by na druhej strane mohol byť taký, že východiskovým bodom posúdenia, či predmet úžitkového umenia odráža osobnosť autora tým, že vyjadruje jeho slobodné a tvorivé rozhodnutia, by malo byť samotné dielo; samotný predmet musí odrážať osobnosť autora a vykazovať určitý stupeň umeleckého majstrovstva alebo mať to, čo sa – aspoň v minulosti – vo Švédsku a Nemecku okrem iného označovalo ako „originalita“. Posúdenie podľa tohto výkladu by mohlo znamenať, že predmet musí mať určitý individuálny charakter a byť do určitej miery jedinečný. Alebo inak povedané, musí ísť o predmet, ktorý dosiahol určitý stupeň nezávislosti a originality a ktorý vyjadruje individualitu autora.
- 17 Pri takomto posúdení by sa teda dôraz kládol na to, či samotný predmet úžitkového umenia vyjadruje určitú formu umeleckého účinku. Východiskom posúdenia, či by mal byť predmet ochrany chránený, je teda samotný predmet, a nie tvorivý proces autora a rozhodnutia, ktoré pri tvorbe diela skutočne urobil. Otázka by mala znieť, či je samotný predmet ochrany umeleckým výkonom a či dáva výraz umeleckému úsiliu.
- 18 Pri takomto posúdení – najmä pokiaľ ide o predmet úžitkového umenia – môže byť potrebné, aby osoba, ktorá si uplatňuje výhradné právo, vysvetlila – a prípadne aj predložila dôkaz – spôsoby, akými predmet vyjadruje umelecké úsilie. V jednoznačných prípadoch, keď tieto prvky možno rozlíšiť jednoduchým pohľadom na predmet, však môže byť situácia taká, že nie je potrebné žiadne objasnenie ani dôkazy.
- 19 Možno tiež diskutovať o tom, či pri takomto posúdení existuje priestor na uplatnenie nejakého druhu pomocného pravidla. Napríklad možno položiť otázku, či je pre posúdenie významné, že zhodné alebo podobné predmety ochrany boli vytvorené pred vytvorením predmetu ochrany alebo – nezávisle a bez znalosti predmetu ochrany – po vytvorení predmetu ochrany. Na ilustráciu možno uviesť, že vo švédskom práve sa – aspoň v minulosti – uplatňovalo tzv. „kritérium

duplicity“. Toto kritérium znamenalo, že ak mohol byť predmet ochrany predmetom nezávislého zhotovenia duplikátu, nespĺňal požiadavku originality. Toto kritérium však samo osebe neodpovedalo na otázku, či je požiadavka originality splnená.

- 20 Pri posudzovaní originality predmetu ochrany možno diskutovať aj o tom, aký význam má skutočnosť, že predmet úžitkového umenia pozostáva z prvkov, ktoré sa vyskytujú vo všeobecných dizajnoch, alebo že predmet ochrany vychádza zo skorších známych dizajnov a predstavuje ich jednoduchú variáciu. Podľa názoru Patent- och marknadsöverdomstolen by samo osebe nemalo byť prekážkou chrániť ako dielo predmet úžitkového umenia, ktorý pozostáva z prvkov zo všeobecných dizajnov. Na získanie autorskoprávnej ochrany by naopak mala byť rozhodujúca skutočnosť, že tieto prvky dizajnu boli použité a skombinované takým spôsobom, že konečný výsledok si zaslúži autorskoprávnú ochranu ako umelecké dielo. Ak však ide o predmety úžitkového umenia, rozsah umeleckej tvorivosti založenej na známych prvkoch dizajnu je často obmedzenejší. Preto jednoduché variácie skôr známych vzorov ako východiskový bod môžu len ťažko vyjadriť druh umeleckého úsilia, ktoré sa vyžaduje na to, aby sa predmetu ochrany poskytnula ochrana ako dielu.

Otázka, či dielo úžitkového umenia porušuje výlučné právo k dielu

- 21 V tomto prípade vznikla otázka, ako sa má vykonať preskúmanie pri posudzovaní, či údajne porušujúci predmet ochrany je zahrnutý do výlučného práva na dielo, ktoré má byť priznané autorovi podľa článkov 2 až 4 smernice 2001/29/ES, a či ho porušuje. V podstate ide o to, ako by sa malo vykonať posúdenie podobnosti medzi dielom a údajne porušujúcim predmetom ochrany a aká podobnosť sa vyžaduje, aby sa údajne porušujúci predmet ochrany považoval za porušujúci dielo.
- 22 Súdny dvor rozhodol, že článok 2 písm. c) smernice 2001/29 sa má vykladať v tom zmysle, že výrobca zvukových záznamov sa na základe svojho výlučného práva udeliť súhlas alebo zakázať rozmnožovanie svojho zvukového záznamu môže brániť proti tomu, aby tretia osoba z jeho zvukového záznamu použila hoci len veľmi krátku zvukovú vzorku a začlenila ju do iného zvukového záznamu, pokiaľ nie je táto vzorka do neho začlenená v pozmenenej a sluchom nerozpoznaťelnej podobe (pozri rozsudok z 29. júla 2019, Pelham a i., C-476/17, EU:C:2019:624, bod 39).
- 23 Na základe rozsudku Súdneho dvora vo veci Pelham a i. možno vychádzať z toho, že je potrebné preskúmať, či je dielo rozpoznateľné v predmete údajného porušenia, aby bolo možné konštatovať porušenie výlučného práva k dielu, ktoré musí mať autor podľa článkov 2 až 4 smernice 2001/29/ES. V takom prípade vyvstávajú otázky, ako by sa malo vykonať posúdenie a čo presne sa vyžaduje, aby bolo dielo rozpoznateľné v údajne porušujúcom predmete ochrany. Ak sa naopak preskúmanie nemá zamerať na to, či je dielo rozpoznateľné v údajne porušujúcom predmete ochrany, vzniká otázka, či sa má namiesto toho

preskúmať, či predmet ochrany vytvára alebo nevytvára odlišný celkový dojem z diela, alebo na čo iné by sa malo preskúmanie zamerať.

- 24 V tejto súvislosti možno urobiť porovnanie s tým, čo platí v iných oblastiach práva duševného vlastníctva. Rozhodujúcim faktorom v prípade údajného porušenia dizajnu Spoločenstva je, či dizajn údajne porušujúci práva vyvoláva – alebo nevyvoláva – odlišný celkový dojem (pozri článok 10 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva). Pokiaľ ide o ochranné známky, pravdepodobnosť zámenny zo strany verejnosti sa musí posudzovať globálne, berúc do úvahy všetky faktory relevantné pre okolnosti prípadu (pozri napríklad rozsudok z 22. júna 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, bod 18). V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že príslušné právne akty sú formulované odlišne, pokiaľ ide o rozsah príslušných výhradných práv.
- 25 Pokiaľ ide o rozsah ochrany diela, Súdny dvor rozhodol, že ochranu poskytovanú článkom 2 smernice 2001/29 je potrebné vykladať extenzívne (rozsudok zo 16. júla 2009, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, body 40 až 43). Okrem toho Súdny dvor rozhodol, že žiadna okolnosť v smernici 2001/29 neumožňuje domnievať sa, že by rozsah takejto ochrany mal závisieť od prípadných rozdielnych možností umeleckej tvorivosti pri realizácii rôznych kategórií diel (pozri rozsudok z 1. decembra 2011, Painer, C-145/10, EU:C:2011:798, bod 97). Súdny dvor dodal, že rozsah ochrany nezávisí od miery tvorivej voľnosti, ktorú mal jeho autor, a teda nie je nižší ako rozsah ochrany, ktorý požíva každé dielo (pozri rozsudok Cofemel, už citovaný, bod 35). Z týchto rozsudkov však nie je jasné, či sa rozhodnutia Súdneho dvora týkajú významu originality pre rozsah ochrany diela, alebo, ako to chápe Patent-och marknadsöverdomstolen, predstavujú konštatovanie, že diela chránené autorským právom rôzneho druhu – fotografické diela, diela úžitkového umenia a iné druhy diel – by mali byť posudzované a chránené rovnakým spôsobom.
- 26 V iných oblastiach práva duševného vlastníctva sa jasne uvádza, že rozlišovacia spôsobilosť alebo individuálny charakter majú význam pre rozsah ochrany. Súdny dvor napríklad uviedol, že čím je ochranná známka rozlišiteľnejšia, tým väčšia bude pravdepodobnosť zámenny (pozri napríklad rozsudok z 11. novembra 1997, SABEL/Puma, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, EU:C:1997:528, bod 24, a rozsudok z 22. júna 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, bod 20). Okrem toho článok 10 nariadenia o dizajnoch spoločenstva stanovuje, že pri posudzovaní rozsahu ochrany sa zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu. Podľa článku 6 sa pri posudzovaní osobitého charakteru zohľadňuje miera tvorivej voľnosti pôvodcu pri tvorbe dizajnu. Otázkou je, či sa tento prístup – súvislosť medzi rozlišovacou spôsobilosťou alebo osobitným charakterom na jednej strane a rozsahom ochrany na strane druhej – uplatňuje rovnakým spôsobom aj v otázkach autorského práva, pokiaľ ide o originalitu diela a rozsah ochrany, ktorá sa mu poskytuje.

- 27 Z pohľadu Patent-och marknadsöverdomstolen sa zdá byť vhodná taká úprava, pri ktorej má stupeň originality význam pre rozsah ochrany. Čím je dielo originálnejšie – alebo jedinečné a umelecky osobitejšie, tým väčší rozsah ochrany by malo mať.
- 28 Pri posudzovaní rozsahu ochrany diela tiež vyvstáva otázka, aký význam má skutočnosť, že iné podobné predmety úžitkového umenia boli vytvorené pred vytvorením diela alebo – nezávisle a bez vedomia diela – po jeho vytvorení.
- 29 Rovnako ako v prípade posúdenia, či si predmet úžitkového umenia zaslúži ochranu ako dielo, možno položiť aj otázku, aký význam má pre posúdenie porušenia a pre posúdenie rozsahu ochrany skutočnosť, že dielo a predmet, ktorý údajne porušuje práva, pozostávajú z prvkov, ktoré sa nachádzajú vo všeobecných dizajnoch, alebo vychádzajú z jednoduchých variácií skorších dizajnov alebo z prebiehajúceho trendu dizajnu a predstavujú ich variácie